SWEDISH MUSICAL LEVANDE MUSIKARV HERITAGE

IKA PEYRON

1845–1922

Romance och Humoresk

Två karakterstycken för violin och piano

Romance and Humoresque

Two Character Pieces for violin and piano

Opus 19

Emenderad utgåva/Emended edition

Levande Musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten treasures of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup
Redaktör/Editor: Magnus Svensson

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 749–750/Edition nos 749–750
2014
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv
ISMN 979-0-66166-135-1

Levande Musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Svenska Litteratursällskapet i Finland och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

ROMANCE.

Op. 19. No 1.

Andante cantabile.

VIOLIN.

PIANO.

dolce

5

f

9

mezza voce

p

14

f

cresc.

mf

p

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2015. Public domain. www.levandemusikarv.se

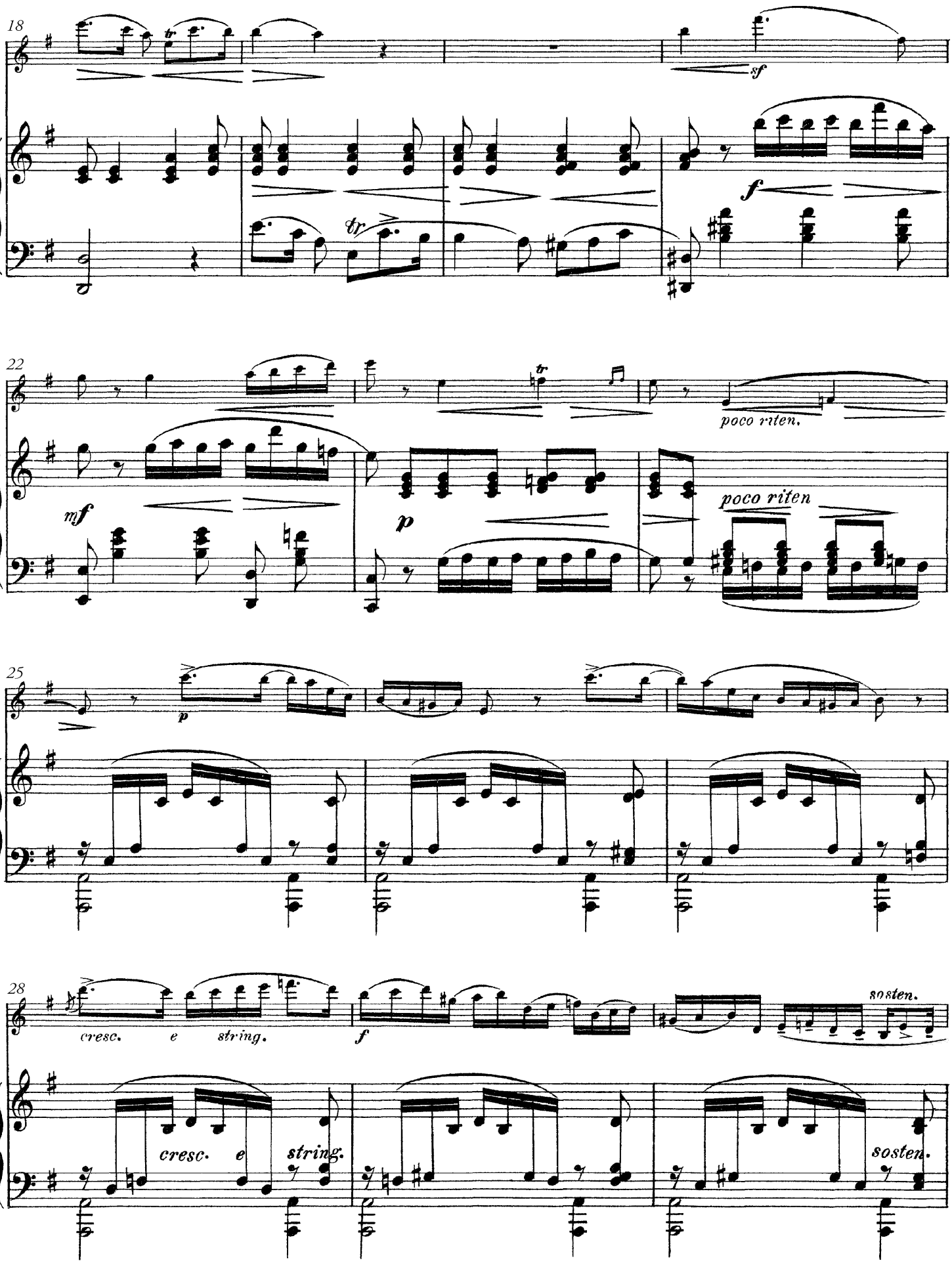
18
sf
f
22
mf
p
poco riten.
poco riten
25
p
28
cresc. e string.
f
sosten.
cresc. e string.
sosten.

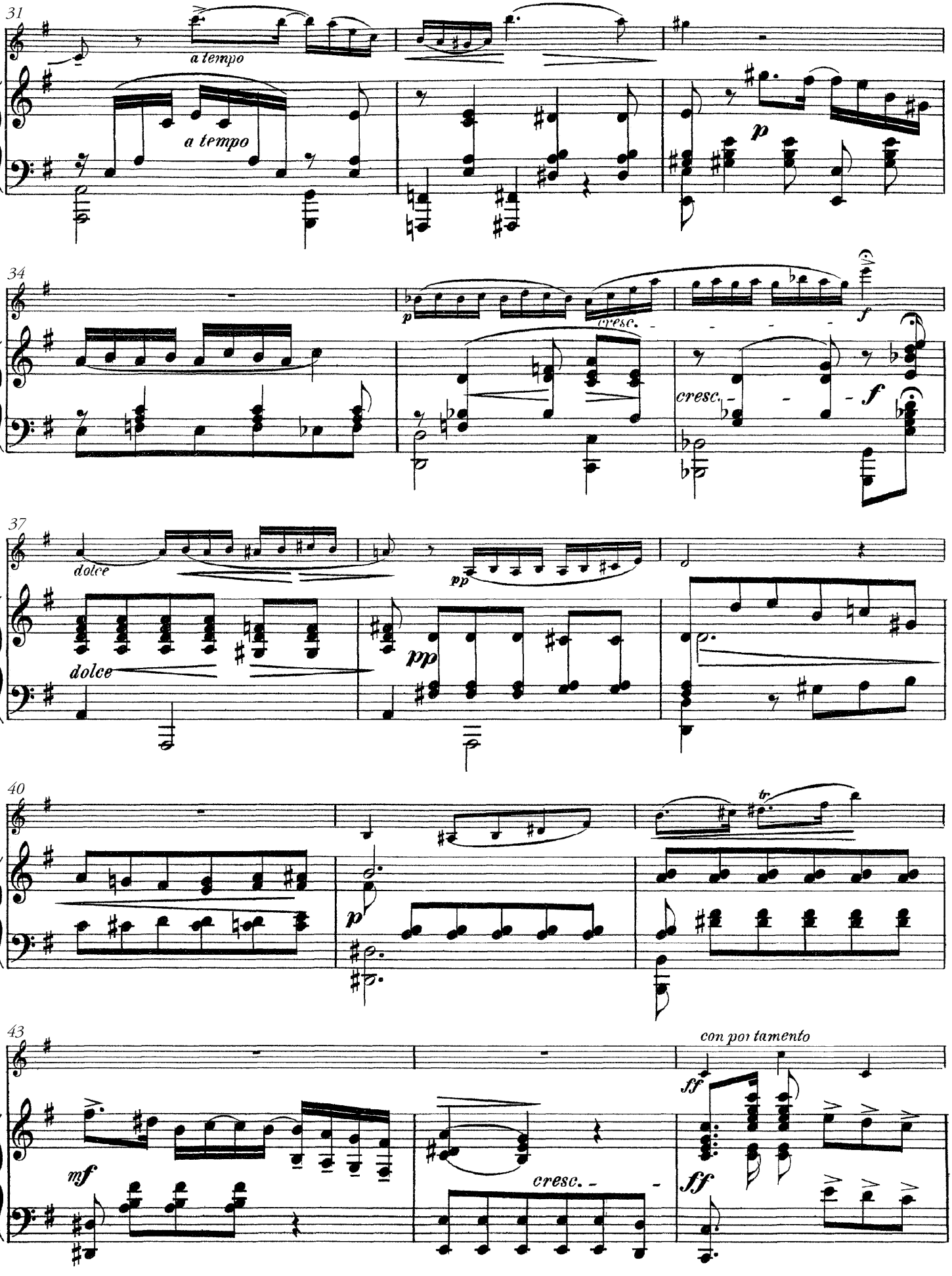
31
a tempo
a tempo
p
34
p
cresc.
f
cresc.
f
37
dolce
pp
dolce
pp
40
tr
p
43
con portamento
mf
ff
cresc.
ff

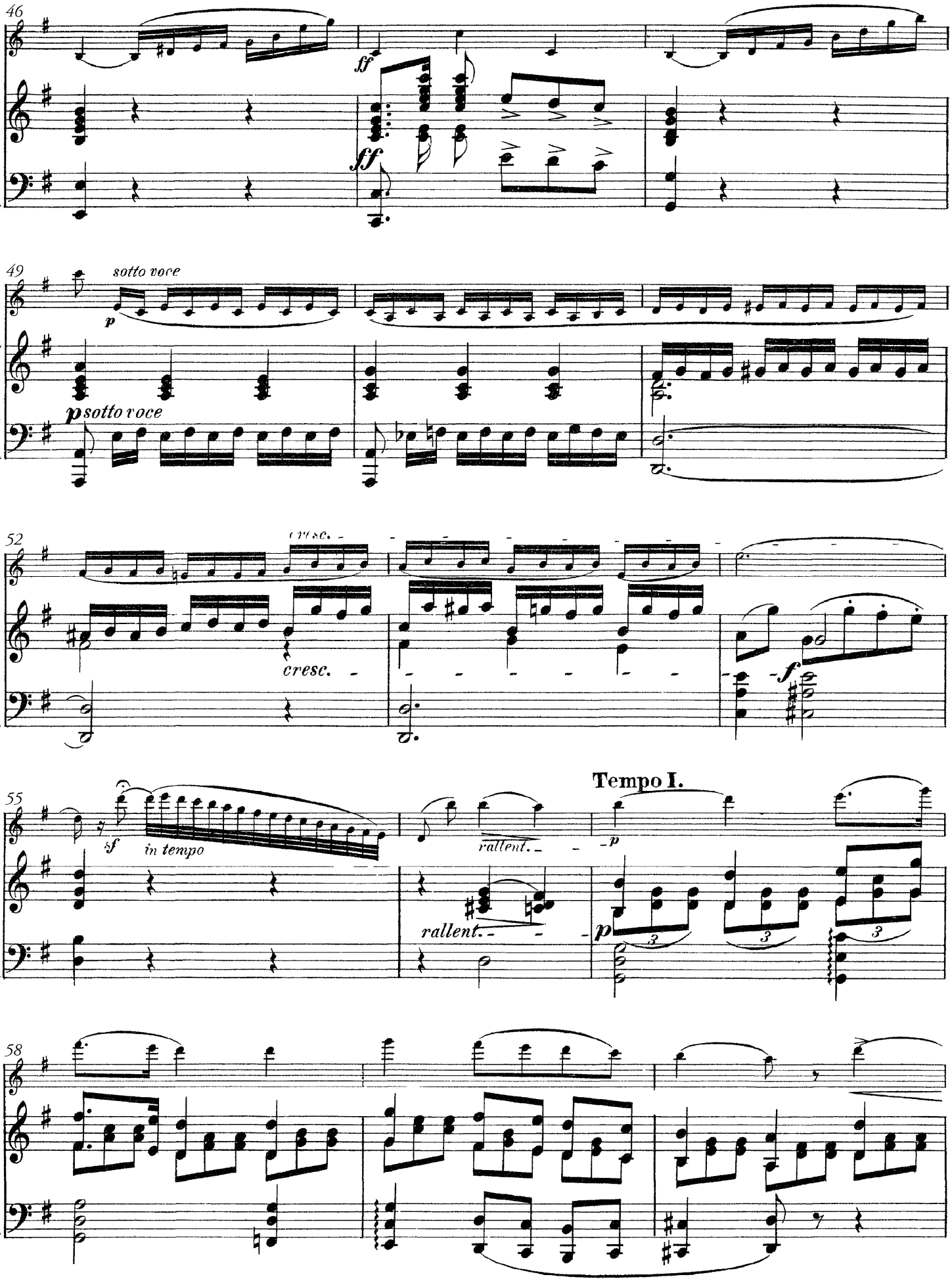
46
ff
ff
49
sotto voce
p
psotto voce
52
cresc.
cresc.
f
55
sf
in tempo
rallent.
rallent.
Tempo I.
p
p
58

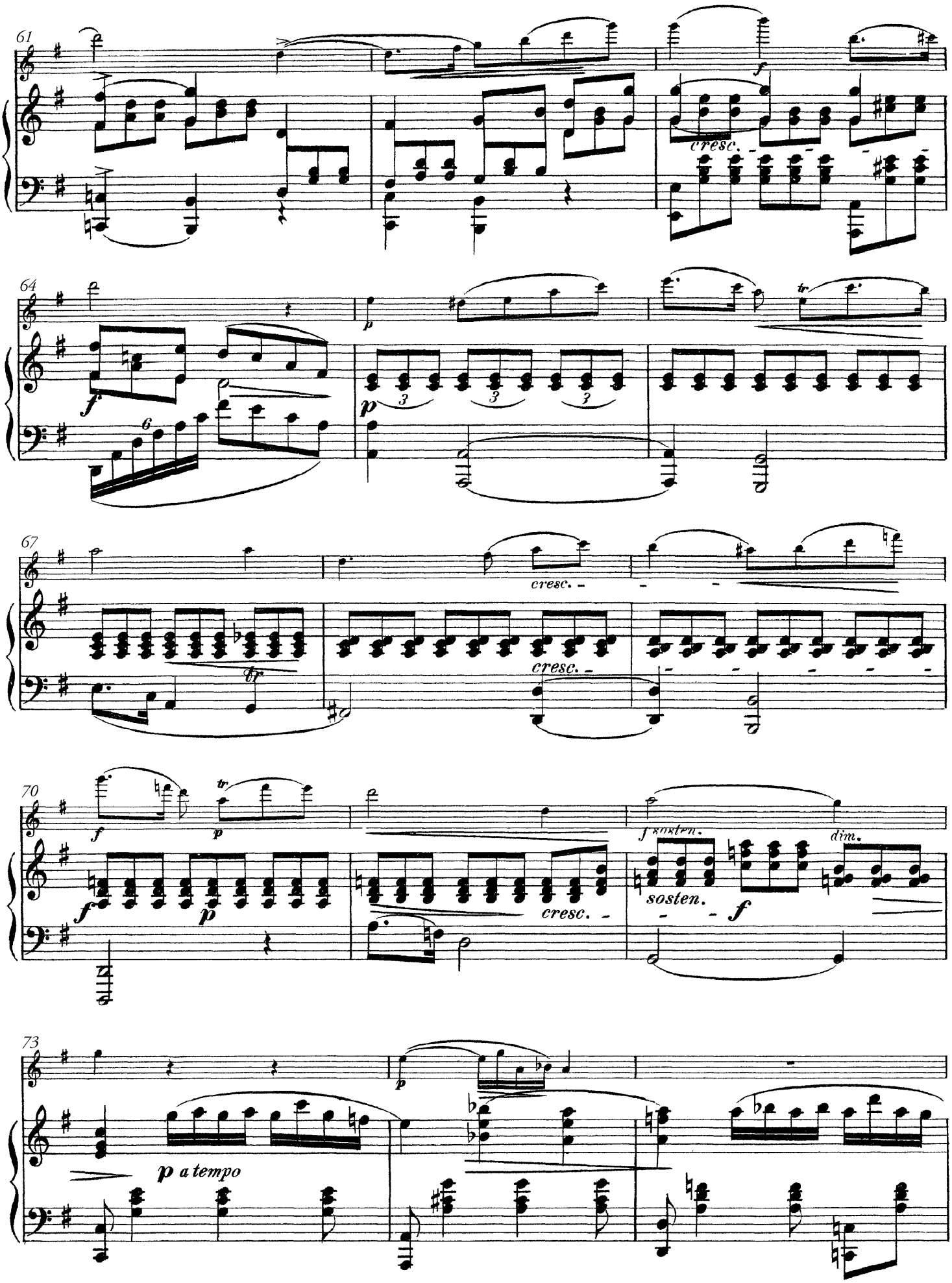
61
cresc.
64
tr
67
cresc.
70
tr
f sosten.
dim.
sosten.
73
p a tempo

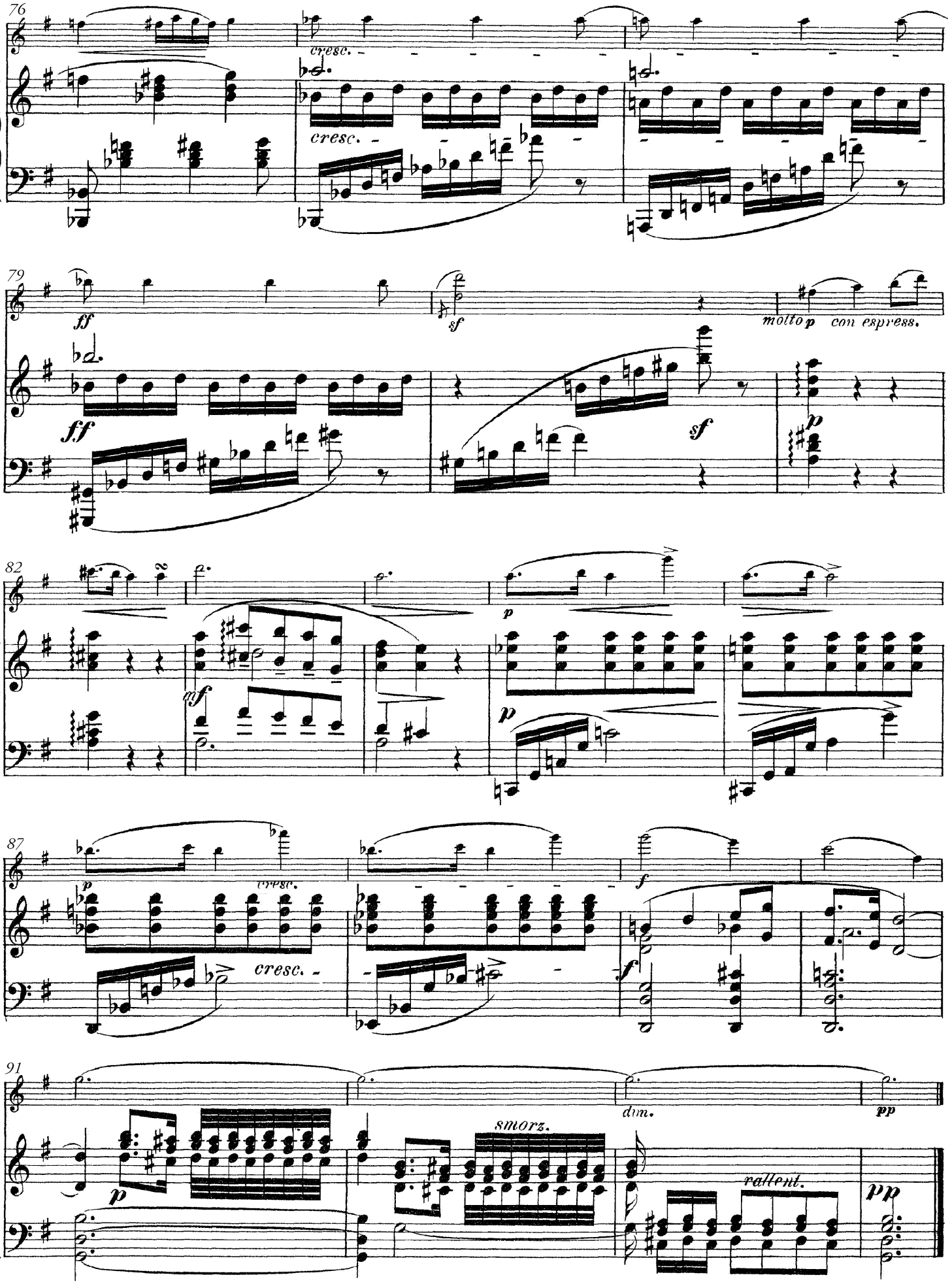
76
cresc.
cresc.
79
ff
sf
molto p con espress.
ff
sf
p
82
mf
p
p
87
p
cresc.
cresc.
f
f
91
dim.
pp
smorz.
rallent.
pp

HUMORESK.

Op.19. Nº 2.

Allegro con spirito.

VIOLIN.

PIANO.

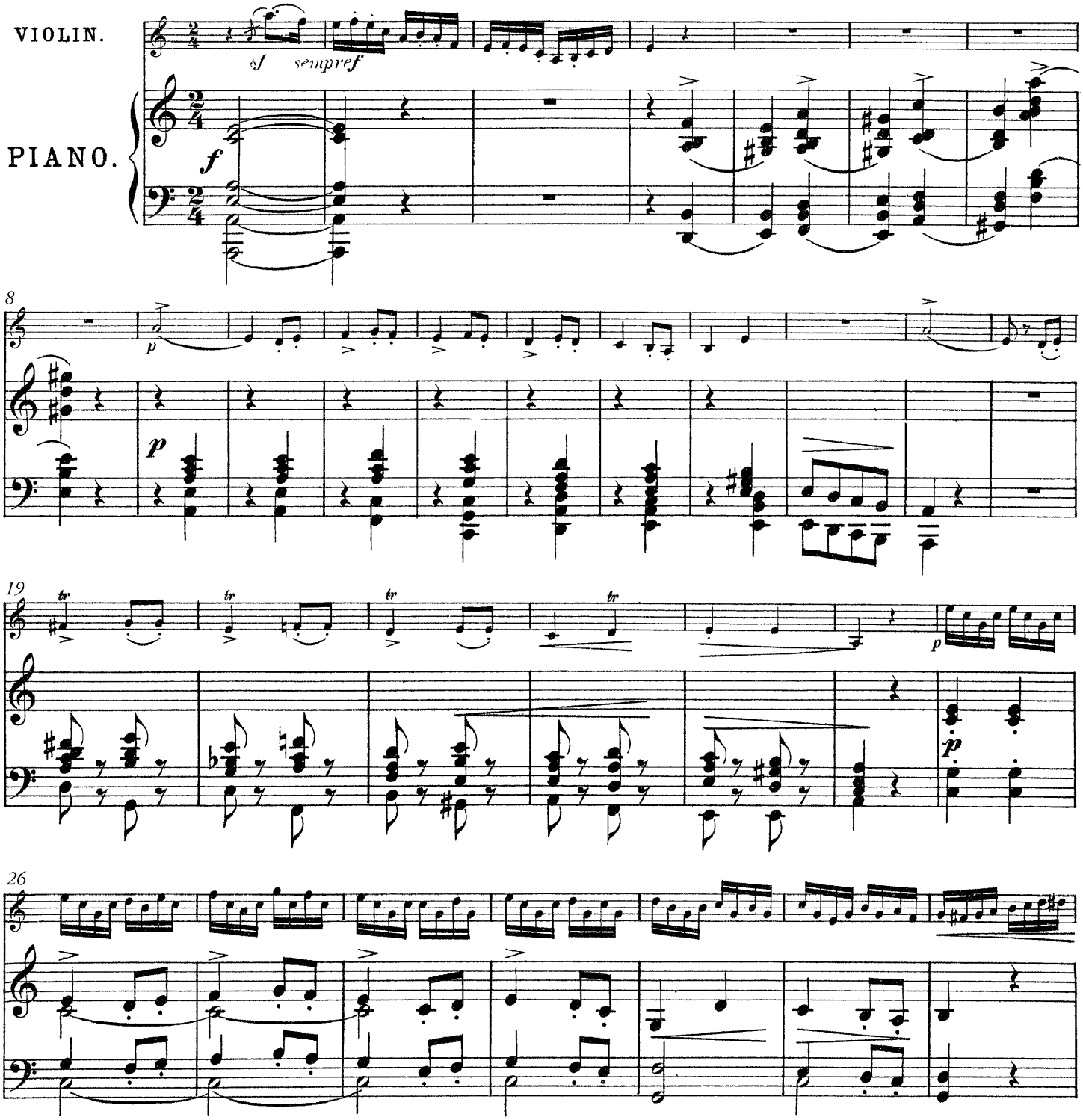

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2015. Public domain. www.levandemusikarv.se

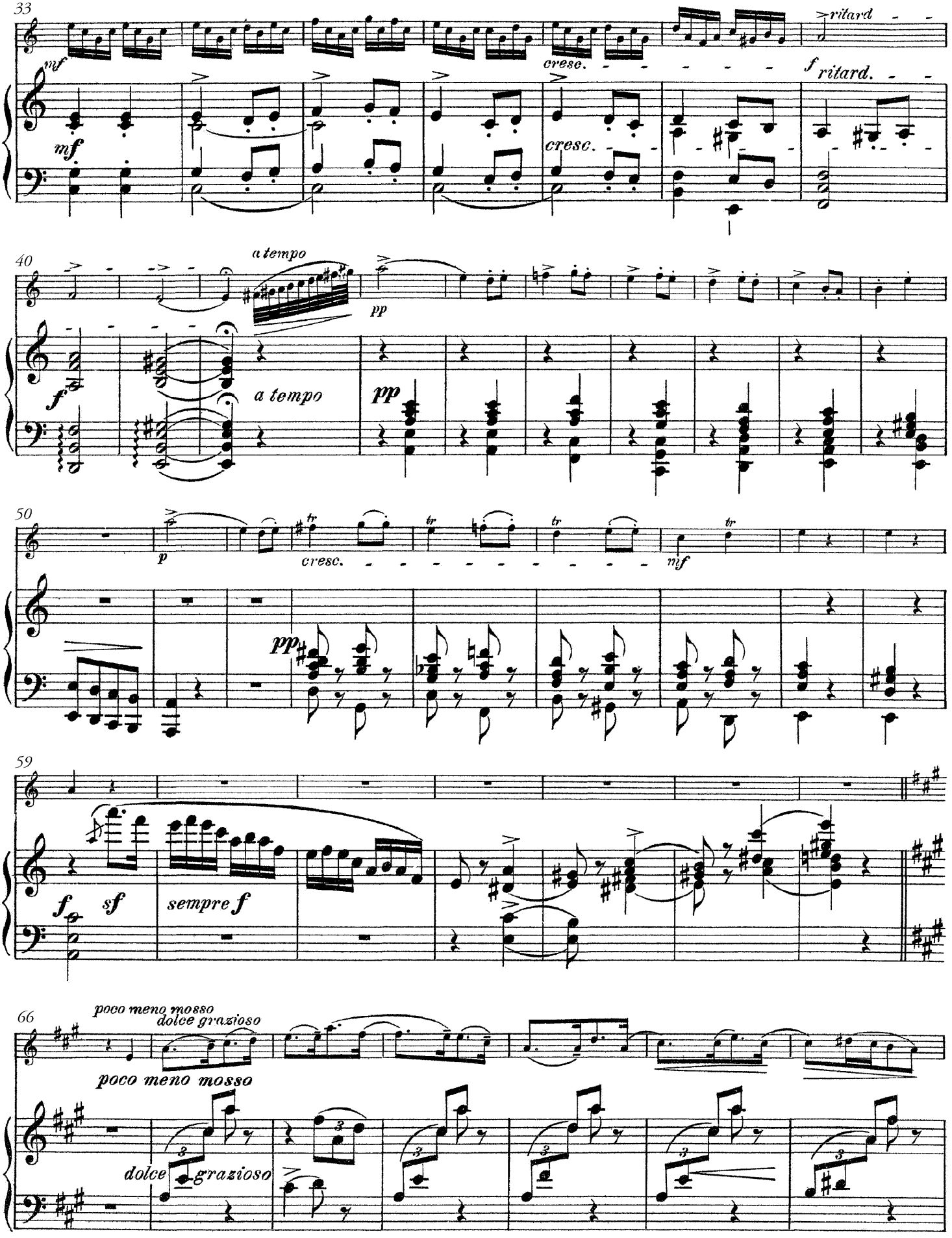
33
mf
mf
cresc.
ritard
f
ritard.
cresc.
40
a tempo
pp
f
a tempo
pp
50
p
cresc.
tr
mf
pp
59
f
sf
sempre f
66
poco meno mosso
dolce grazioso
poco meno mosso
dolce
grazioso

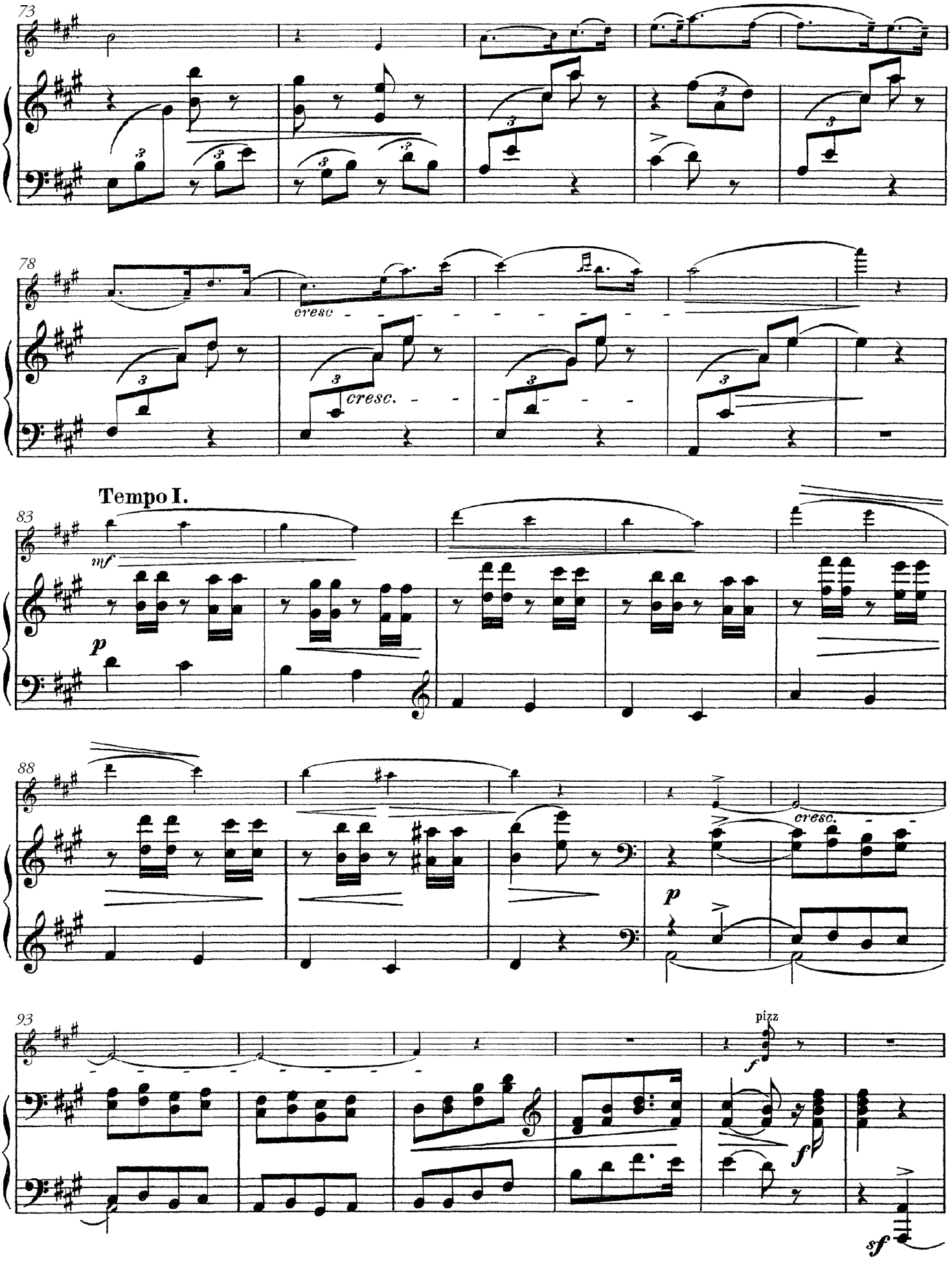
73
78
cresc
cresc.
Tempo I.
83
mf
p
88
cresc.
p
93
pizz
f
f
sf

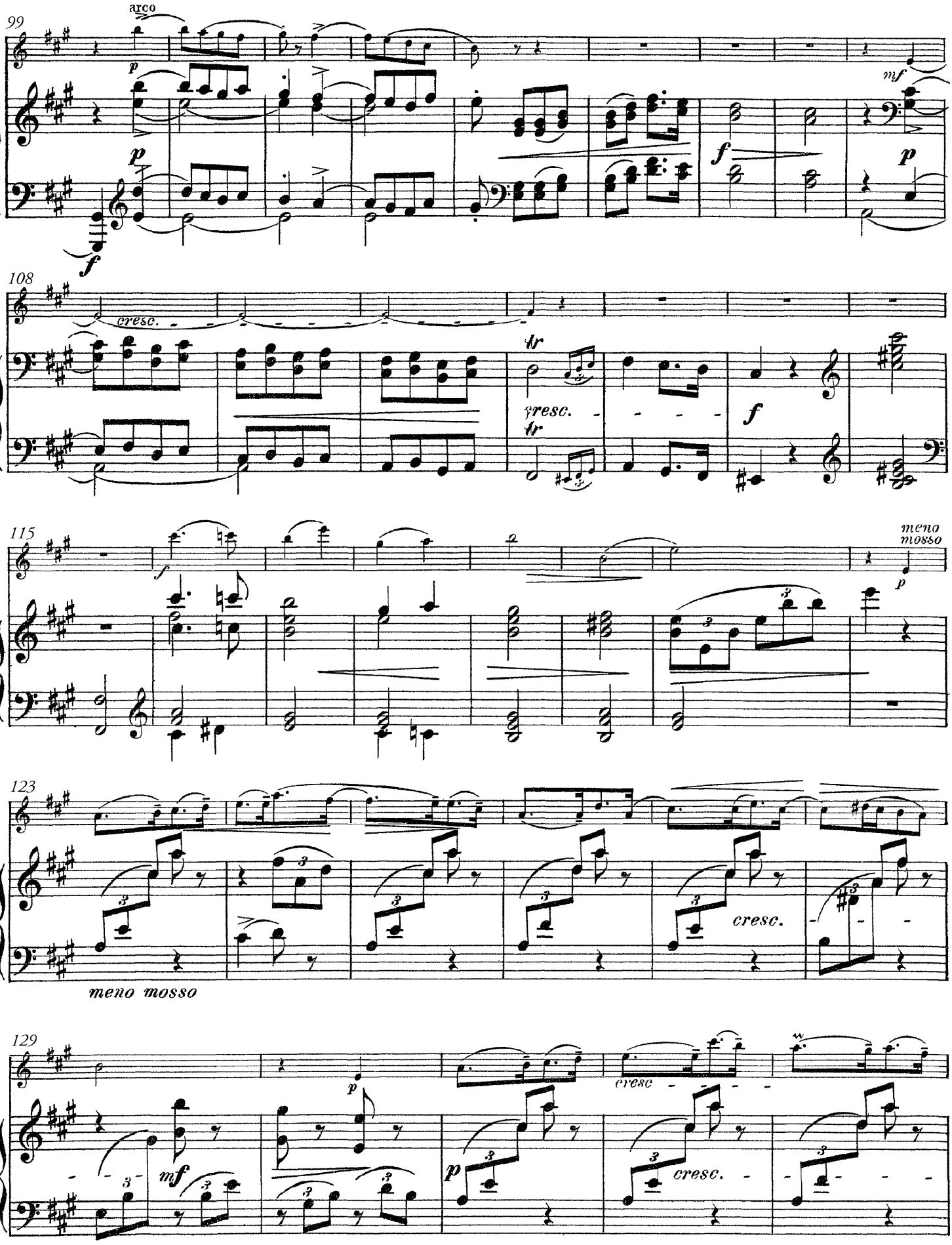
99
arco
p
f
mf
108
cresc.
tr
fresc.
115
meno mosso
123
meno mosso
cresc.
129
cresc

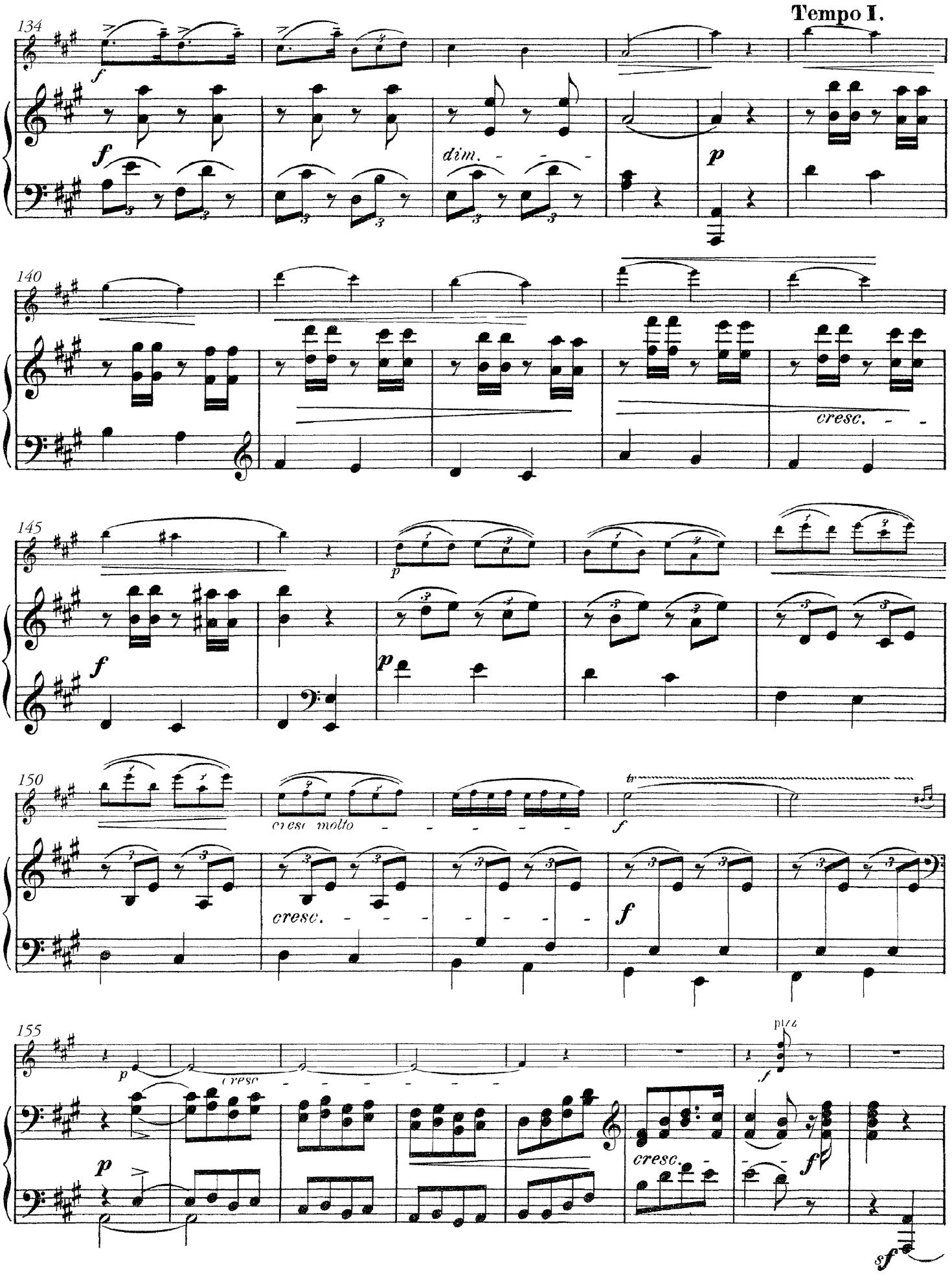
Tempo I.
134
f
dim.
p
140
cresc.
145
f
p
150
cresc molto
f
cresc.
f
155
p
cresc.
f
cresc.
sf

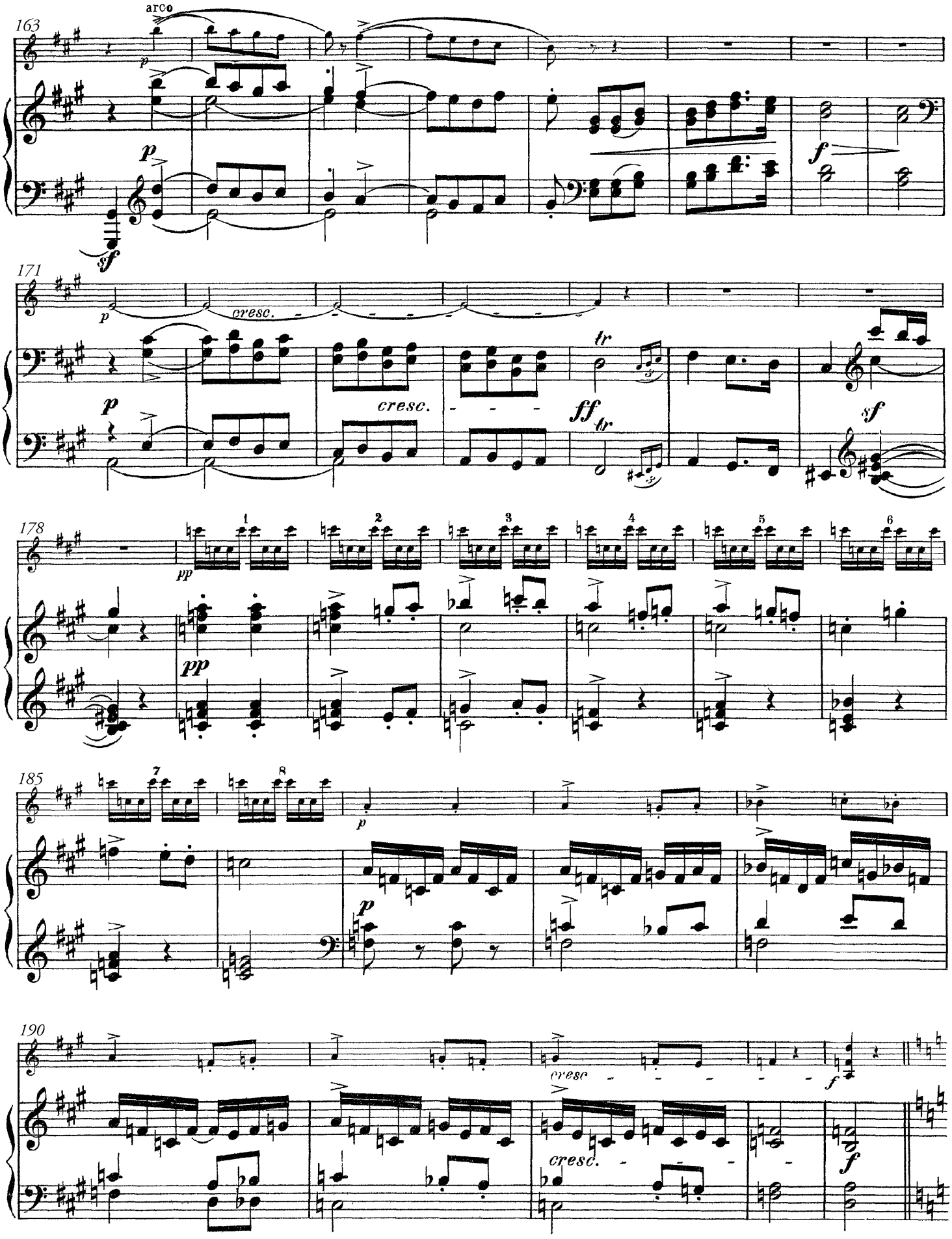
163
arco
p
sf
f
171
cresc.
tr
ff
178
pp
185
190
cresc
f

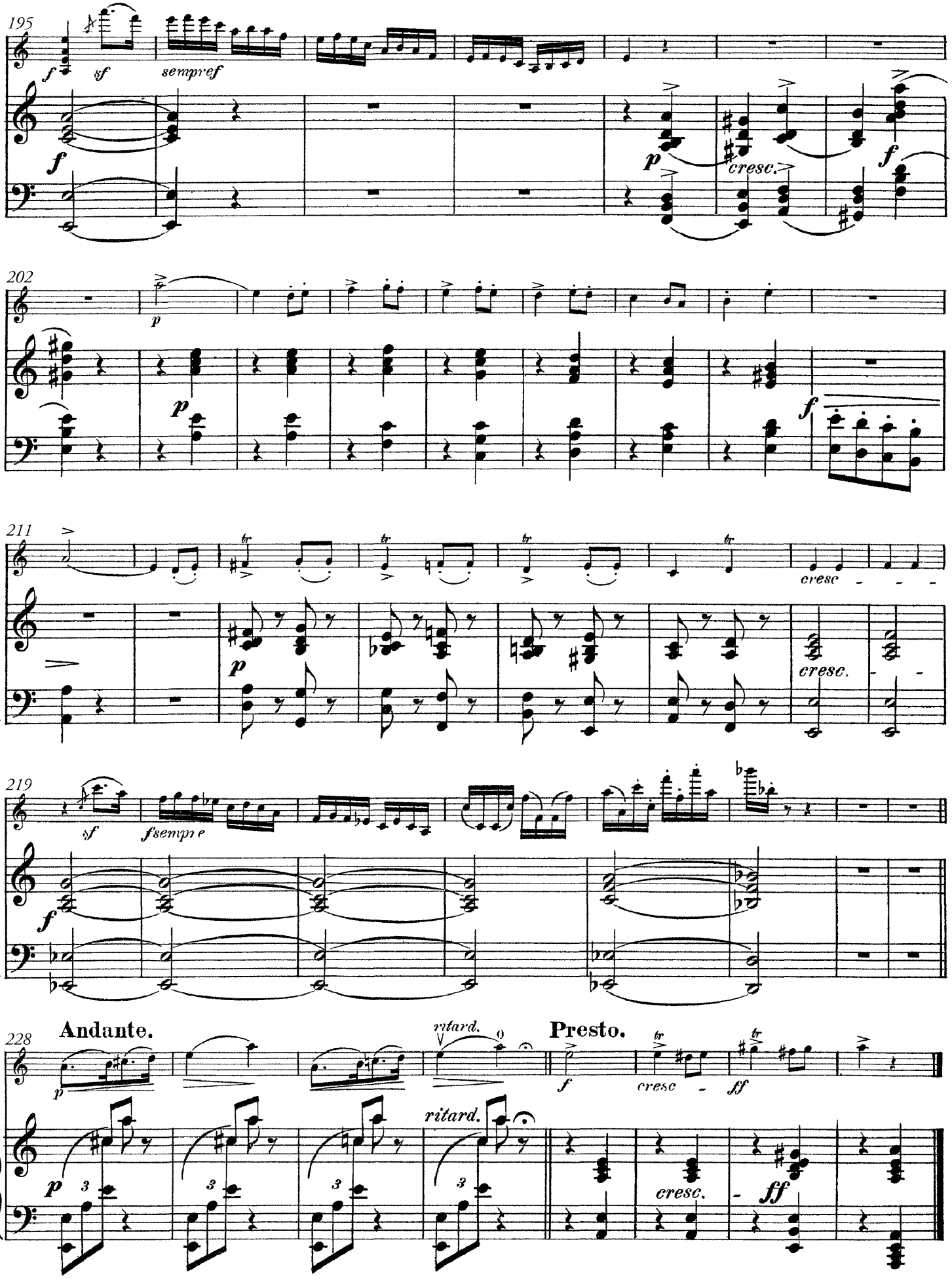
195
sempre f
cresc.
202
211
cresc
cresc.
219
sempre
228
Andante.
ritard.
Presto.
cresc
ritard.
cresc.

ROMANCE.

VIOLIN.

Op.19.№1.

Andante cantabile.

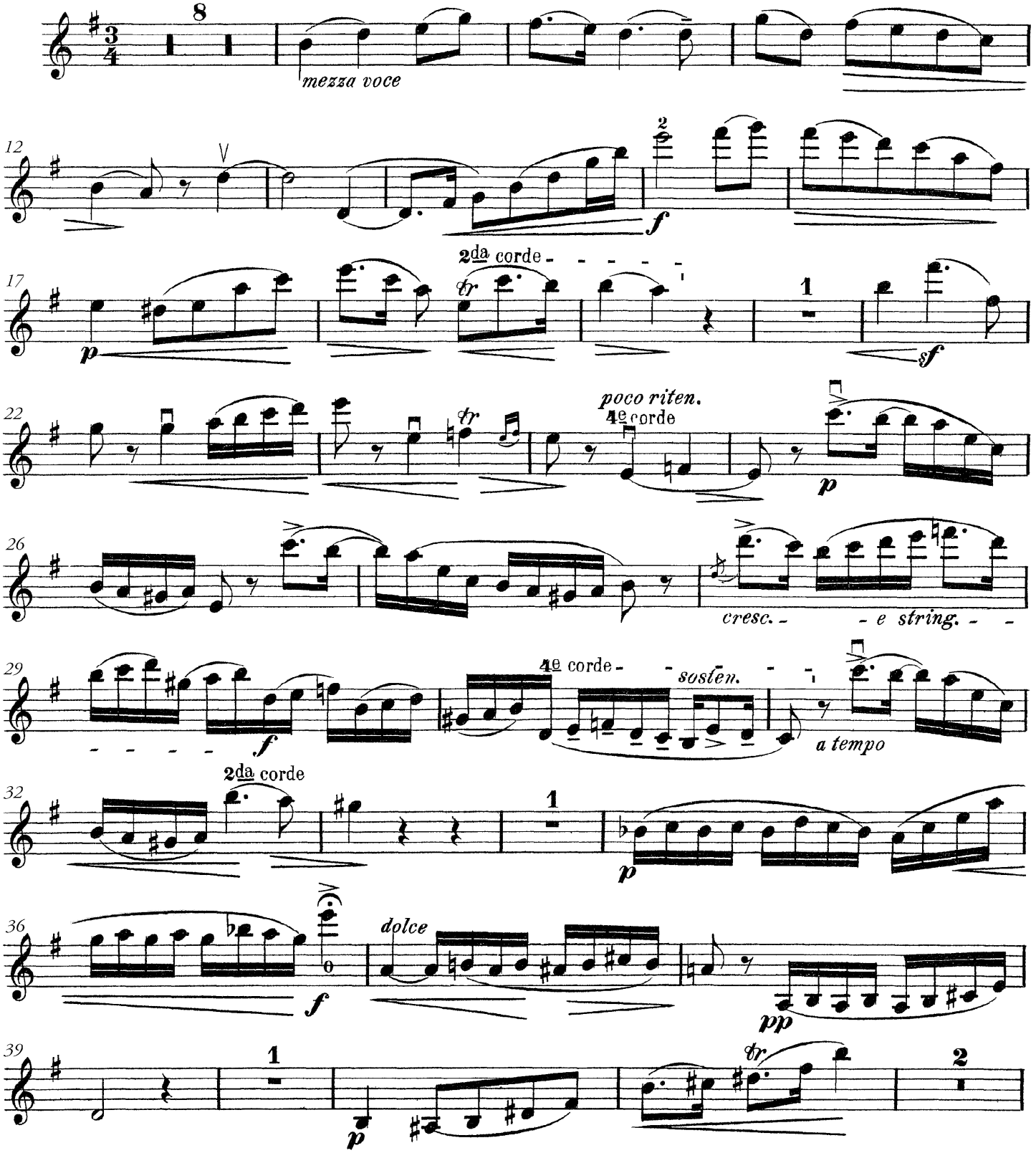

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2015. Public domain. www.levandemusikarv.se

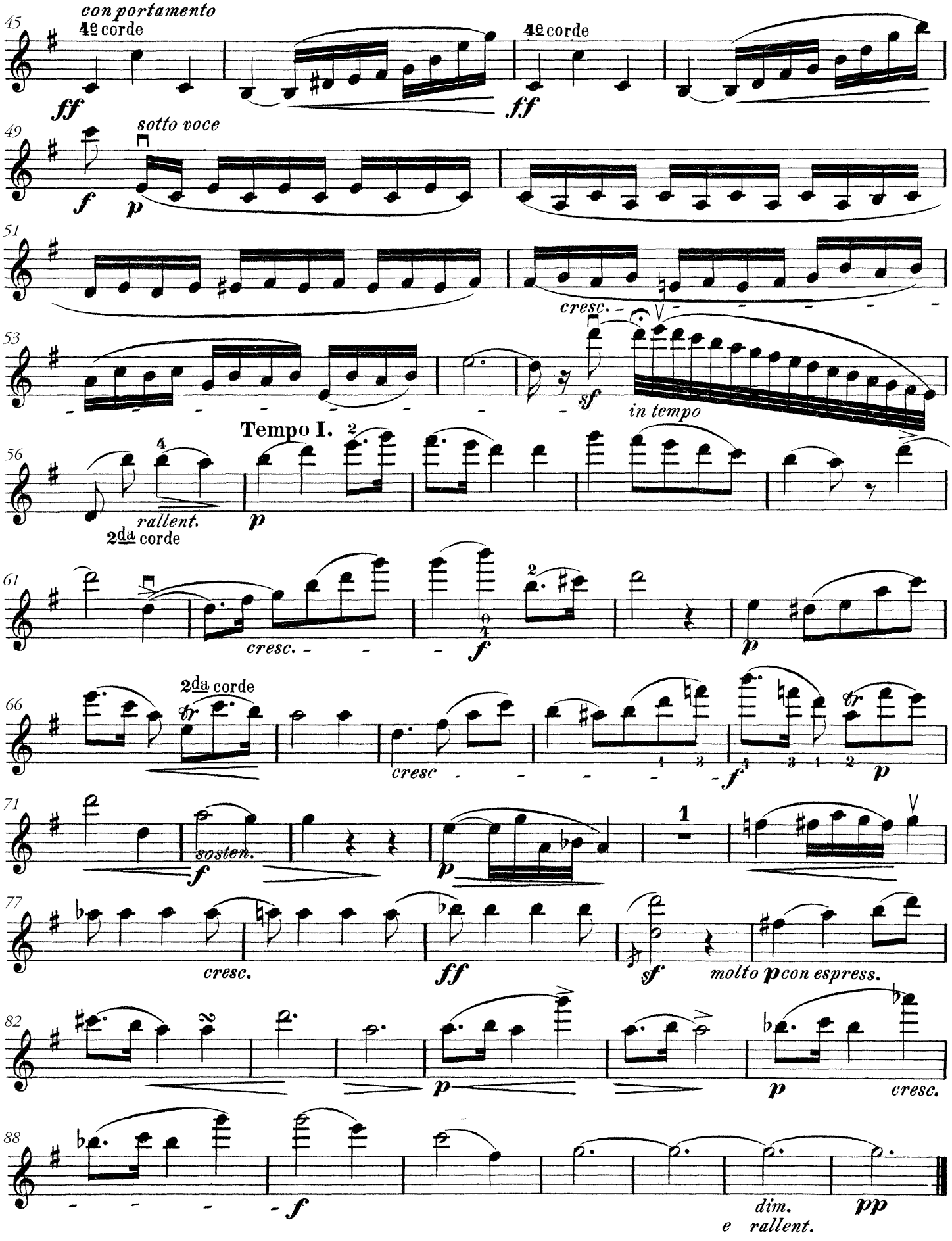
45
con portamento
4e corde
ff
4e corde
ff
49
sotto voce
f
p
51
cresc.
53
sf
in tempo
Tempo I.
56
rallent.
p
2da corde
61
cresc.
f
p
66
2da corde
cresc
f
p
71
sosten.
f
p
1
77
cresc.
ff
sf
molto p con espress.
82
p
p
cresc.
88
f
dim.
e rallent.
pp

HUMORESK.

VIOLIN.

Op.19. Nº 2.

Allegro con spirito.

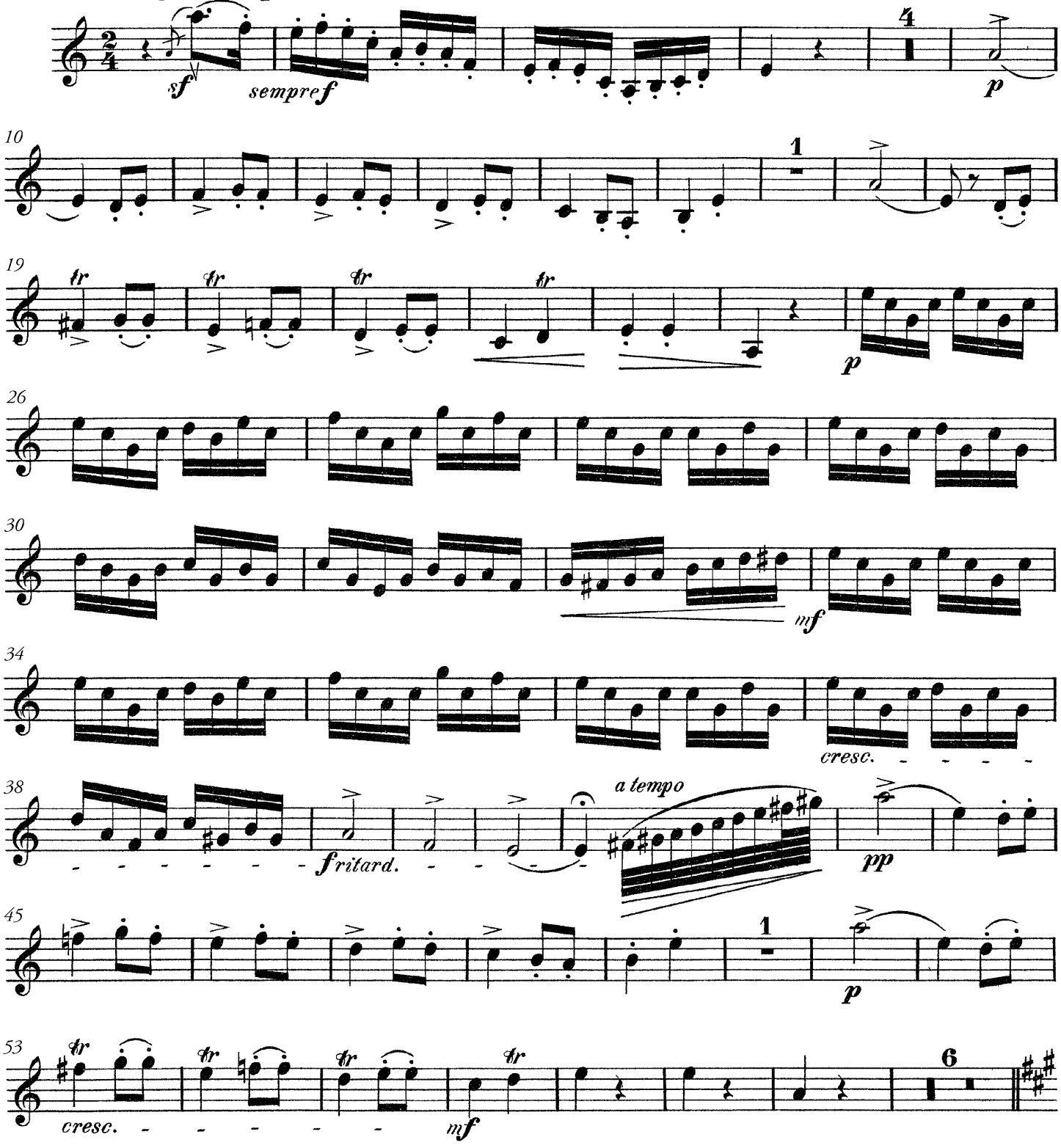

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2015. Public domain. www.levandemusikarv.se

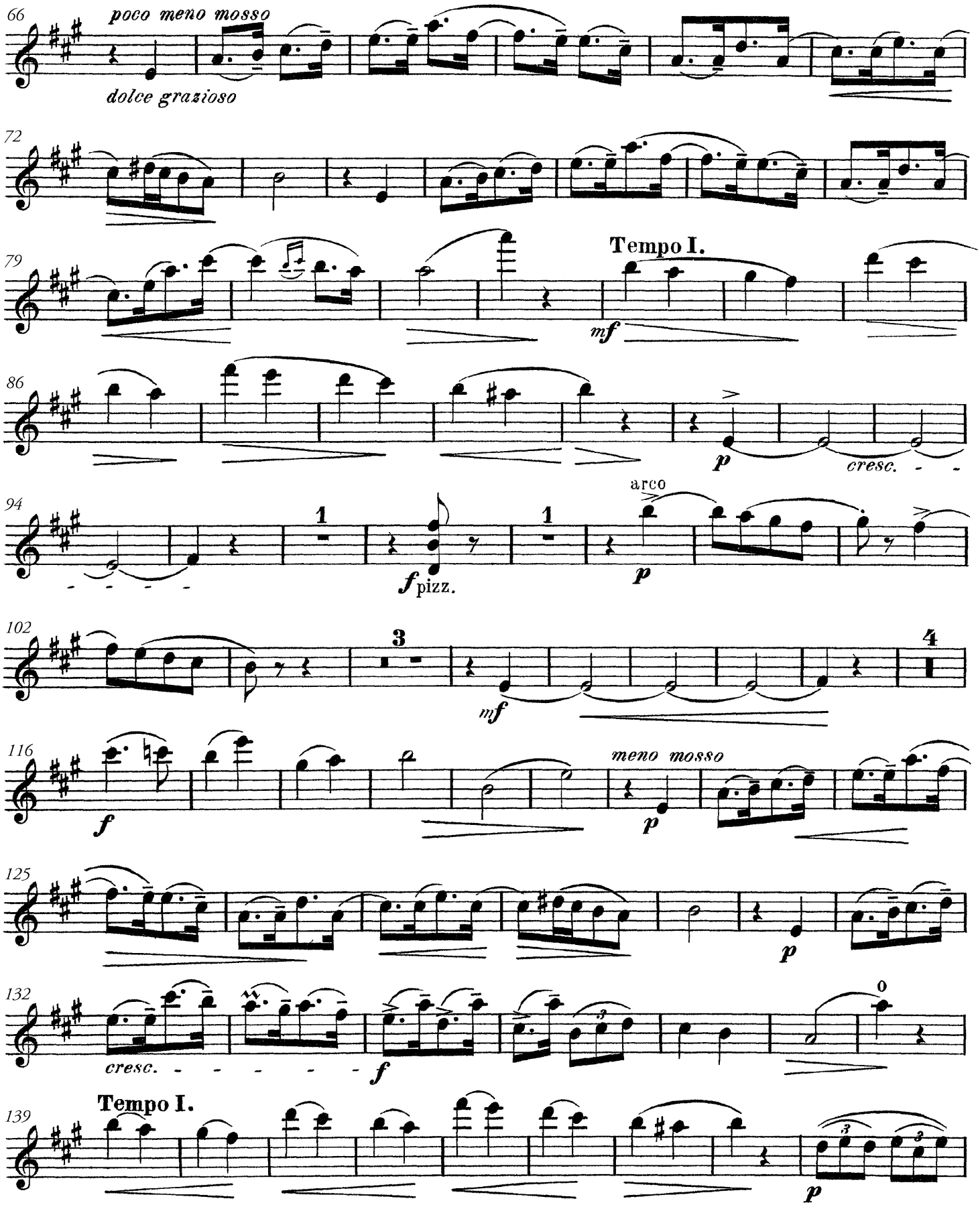
66
poco meno mosso
dolce grazioso
72
79
Tempo I.
mf
86
p
cresc.
94
1
1
f pizz.
arco
p
102
3
4
mf
116
f
meno mosso
p
125
p
132
cresc.
f
0
139
Tempo I.
p

VIOLIN.

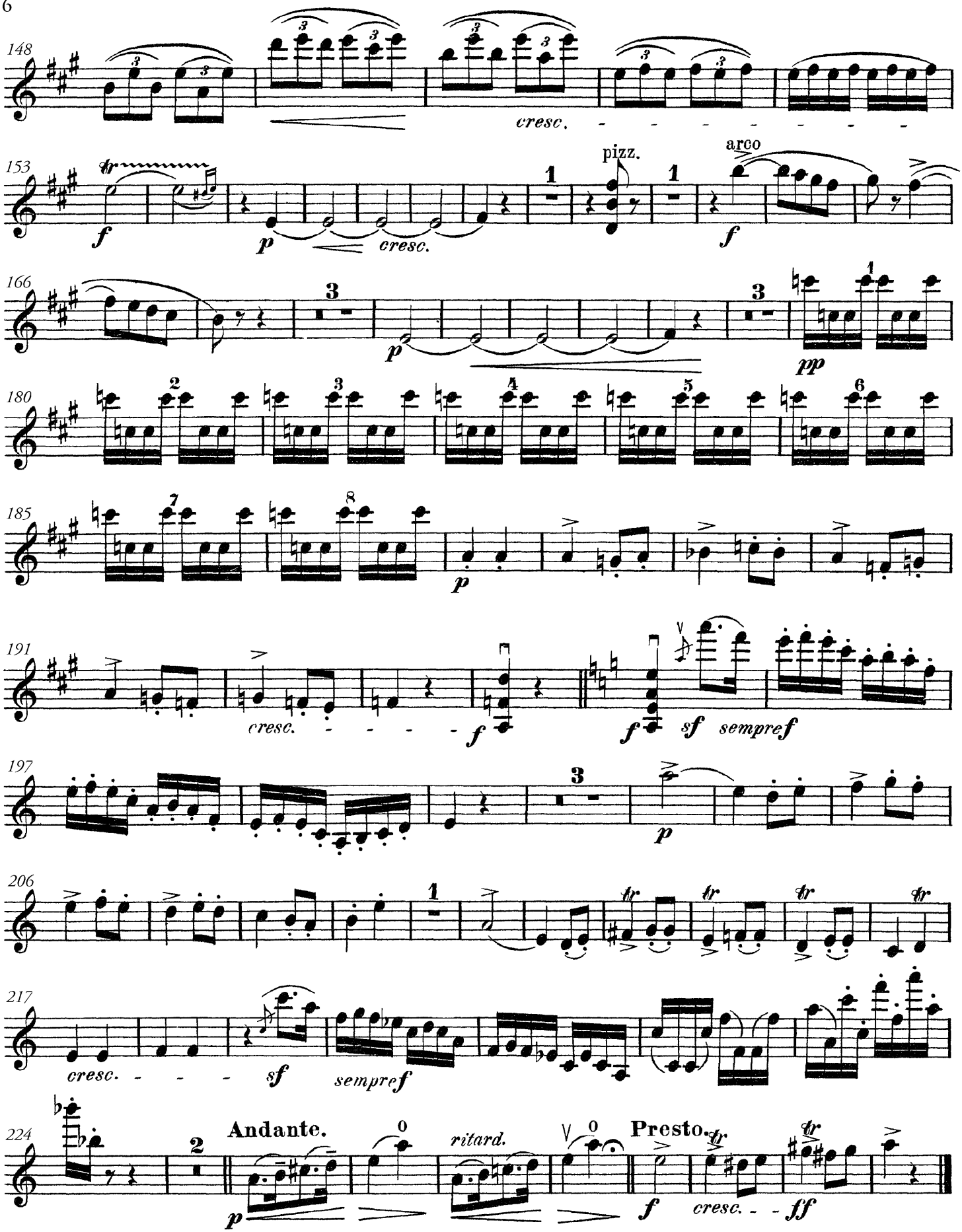
148
cresc.
153
pizz.
arco
166
pp
180
185
191
cresc.
sf
sempref
197
206
217
cresc.
sempref
224
Andante.
ritard.
Presto.
cresc.

Ika Peyron

Ika Peyrons liv i musiken illustrerar samtidens villkor för musikskapande kvinnor. Men hennes musikbana berättar också om den borgerliga salongens betydelse som en viktig arena mellan privat och offentligt musicerande.

Ika (Fredrika) Peyron föddes i Timrå utanför Sundsvall 1845. Hon växte upp hos fosterföräldrarna grosshandlare Anton Asp och hans hustru, född Enhörning. Hon började tidigt spela piano och tog i unga år lektioner för Ivar Hallström. Hon gifte sig 1865 med grosshandlaren Ludvig Peyron, sedermera riksdagsman. Paret bosatte i Stockholm. Familjen utökades snart med tre söner.

Parallellt med familjelivet – med alla dess plikter för en hustru i den borgerliga sfären – fortsatte Ika Peyron att förkovra sig i musiken. Hon studerade piano för Jan van Boom 1870–72. På 1880-talet studerade hon kontrapunkt för hovkapellmästaren Joseph Dente, harmonilära och komposition för Emil Sjögren och instrumentation för Anton Andersen – samtliga bland tidens främsta lärare inom musikområdet. Studierna lade en god grund för hennes komponerande som alltså inleddes på allvar i mogen ålder.

Paret Peyron deltog aktivt i det stockholmska sällskapslivet som ofta ägde rum i våningarnas generösa salonger. Musik tillhörde de självskrivna ingredienserna. Ika Peyron musicerade och kunde ofta presentera egna verk. Som tonsättare riktade hon framför allt in sig på kompositioner för ett utvidgat musicerande i hemmet, där musiken många gånger skulle ha ett underhållningsvärde. Denna orientering verkat ha passat henne som tonsättare bra – hon såg sig själv som en ”melodiens anhängare”. Undantag från denna kompositionsinriktning är några körverk och två stycken för orgel. Hennes produktion domineras annars stort av pianoverk och sånger.

© Gunnar Ternhag

Om utgåvan

Levande Musikarvs emenderade utgåvor är redaktionellt genomsedda och korrigerade utgåvor av tidigare tryck med kommentarer rörande rättelser och ändringar införda i form av fotnoter. Justeringar av bågar, förtecken, accenter och artikulation som inte har medfört förändrad läsart har utförts utan kommentar.

Förlagan är utgiven av Elkan & Schildknechts förlag, Stockholm, E.&S. 1199–1200.

På omslaget står: ”Romance / Humoresk / för / Violin och Piano / Kongl. Kammarmusikus / Emil Sundqvist / tillegnade af / IKA / No 1. Romance / No 2. Humoresk / Op. 19 / Stockholm / Elkan & Schildknecht”.

Tryckår: 1888.

Ika Peyron

Ika Peyron's musical life illustrates the conditions for female composers in the latter half of 19th century Sweden. In addition, her path in music reveals the importance of the bourgeois salon as a significant place for both public and private music making.

Ika (Fredrika) Peyron was born in Timrå, within the environs of Sundsvall, in 1845. She grew up with her foster parents: merchant Anton Asp and his wife (née Enhörning). Ika began playing the piano early and started taking piano lessons from Ivar Hallström at a young age. In 1865 she married merchant Ludvig Peyron, subsequently a Member of Parliament. The pair resided in Stockholm and the size of the family increased with the birth of three sons.

Alongside family life – with all of her duties as wife in bourgeois society – Ika Peyron continued to develop musically. From 1870 to 1872, she took piano lessons from Jan van Boom. In the 1880s she engaged several of the most preeminent music teachers in Sweden at the time. Under the supervision of Joseph Dente, chief conductor of the Royal Court Orchestra, she studied counterpoint. Harmony and composition were studied under the direction of Emil Sjögren and instrumentation with Anton Andersen. These studies provided a firm foundation for her composition, which she commenced seriously as an adult.

The Peyron couple participated regularly in Stockholm society life, which often took place in the grand salon apartments of the day – and where music was a matter-of-course. Ika Peyron usually performed, and often her own pieces. As a composer, her main aim was to write works broadening the performance repertoire for the home, where music mostly served as entertainment. This pursuit was well adapted to her compositional style: she saw herself as a 'melody devotee'. The only compositional exceptions to this style of hers are several choral works and two pieces for organ. Her production is otherwise dominated by songs and works for piano.

© *Gunnar Ternhag*
Trans. Thalia Thunander

About the edition

Levande Musikarv's (Swedish Musical Heritage's) emendated editions are editorially revised and corrected versions of previously printed material, with comments on the corrections and amendments inserted as footnotes. Adjustments to slurs, accidentals, accents and articulation marks that have not affected the reading have been made without comment.

Originally published by Elkan & Schildknechts förlag, Stockholm, E.&S. 1199–1200.

Text on the front page: "Romance / Humoresk / för / Violin och Piano / Kongl. Kammarmusikus / Emil Sundqvist / tillegnade af / IKA / No 1. Romance / No 2. Humoresk / Op. 19 / Stockholm / Elkan & Schildknecht".

Year of publication: 1888.